

עין משפט ונר מצוה

למ א מיי פ"ג מהל' מירות הלכה ד:
בב מיי שם הלכה ח:
מא ג ד מיי פכ"ה מהל' מכירה הלכה [ג] ג
סמג ענין פכ תושב"ע ח"מ סי' ריד סעיף ג וסעיף יא:

מוסף רש"י

לא את הבור ולא את הדות. המוכר את הבית לא מכר את הבור שבה או את הדות. בור בחפירה בלא נכון כמל"ס. ודות צנבין (וערבין יו"ט). אע"פ שכתב לו עומקא ורומא. כדאוקמה רב דמי צנמרא דעומקא ורומא כסממא לא קני ואהני עומקא ורומא למקני עומקא ורומא ולא למקני בור ודות, שסממנין חלוק מן הבית, שאינו בשוי אלא לשאוב ממנו מים (דשבי"ט ב"ב סד. ובשו"י שם סקתא). וצריך. מוכר. ליקח לו דרך. מן הלוקח לילך בה לאותו בור ודום, שהרי כל הקרקע מוכר לו ולא שכי עה כלום. דספירה ליה מוכר בעין יפה מוכר (וערבין יו"ט. ובשו"י בורשבי"ט ב"ב שם ושם). וחכ"א אינו צריך ליקח לו דרך. ממוכר בעין רעה מוכר ודרך שייך לו (וערבין יו"ט). בזמן שאומר לו. מוכר ללוקח בית אני מוכר לך. חרץ מאלו. בור ודות. שאינו צריך ליקח לו דרך. אלאה כיון דלא צריך לפשוטי דהא סממנה נמי אין בור ודות בכלל הבית ופירש, ודאי לפשוטי מילתא קאמר להודיעו שמשפיר לעצמו (וערבין יו"ט). ולבנות לו חתי לפשוטי כלל, דכלאו הכי שייך לעצמו דרך הלוואה דמילתא אמר כן שלא יאמר הלוקח לא ביתי מכרת לי ולא עכבה דרך, שאין כל מוכרין כנאמן בדנינן והלכך פירש כל כך (ורשבי"ט בב ס"ד).

פתח בית המדרש הגדול של בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

ז:

וְלִיָּהוּי בַּלּ פֶּרֶסָה וּפֶרֶסָה. אמתני' פריך כי אמר מכאן ועד סוף העולם נחשוב כמה פרסה עד סוף העולם למנין שהעולם מהלך חמש מאות שנה ושמה' דמנין מזירות קביל עליה כמנין פרסאות לחומרא א| ולא מצנין לפרושי להקל ואין להקשות אם כן היה לו [לומר] מנין סוף העולם דניחא^א ליה טפי שיאה כל פרסה ופרסה בפני עצמו שיוכל לגלגל עצמו בסוף כל שלשים יום אבל אין לפרש ולומר דקאי ופריך למאי דמסיק מיניה דכיון דטעמא הוי משום דהחזיק בדרך אין בדעתו להייה מיר דקאי אמתני' ומשני באתרא דלא מני פרסה דליכא למימר דכמנין פרסה קביל עליה ופריך ולהוי כל חוונה ואחונה כמנין מהלך ימים שעד סוף העולם קביל עליה מזירות מי לא תנן הריני מיר כשער ראשי כו' הרי זה מיר לעולם כו' אלמא מזירות הרבה קביל עליה ולא מפרשינן למילתיה לקולא למימר הריני מיר שלשים יום וכשיער ראש' דקאמר כלומר אריכא לי האי

מילתא ^א(דקאמר) כאלו אמרתי הריני מיר כמנין שיער ראשי ומשני כל מילתא דאית ליה קצבתא לא קתני פירוש האומר הריני עד סוף העולם אית להו קצבתא דמהלך העולם חמש מאות שנה [ואם] מזירות כמנין קביל עליה ה"ל לפרש להדיא אחרי שיש להם מנין ולכן י"ל דחד מזירות קביל עליה אבל שיער ראשי ועפר הארץ וחול הים אין להם קצבה ומנין ורואה לומר בדמנין שיער ראשו קביל עליה מזירות ומה שלא פירש לפי שלא ידע מנין השיער: **וְהַתְּנִיא**. בנחותא שיש חילוק בין קיצבתא ובין לא קיצבתא כל^א ימי חייו או מיר לעולם אין לו קיצבה שאינו יודע ימי

חייו והי"ו מיר לעולם כאצטלוס ומיקל ומציא ג' בהמות למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה לעיל (דף ד:.) אפי"ו ק' שנה ואפילו אלף שנה ומסתמא לא יחיה כל כך וה"ל כל ימי חייו [ואפ"ה]^א חלוק צדינו דאין זה מיר לעולם כאצטלוס להקל אלא מיר עולם מירא ארוך עד יום מותו וא"ת ב| כיון| ד[מחלקן] מתניתא [בין דלית ליה] קיצבתא לאלף שנים דאית להו קצבתא א"כ גם במתניתין יחיה מיר ארוך עד יום מותו כמו בצלף שנים וי"ל דשאני הכא דאמר הריני מיר אלף שנים ולא אמר מכאן משמע מזירות ארוך קביל עליה אבל במתניתין אמר מכאן ועד סוף העולם דמשמע טפי אריכא ליה מילתא כמכאן ועד סוף העולם [מלומר] דמזירות ארוך קביל עליה מדלא אמר הריני מיר עד סוף העולם ולא מיימתי מהך ברייתא אלא דאריכא חילוק בין מילתא דאית ליה קיצבתא [למילתא דלית ליה קיצבתא] דשלשה^א עניני מיר [יש] אמר כשיער כעפר כחול מיר לעולם מזירות אחר מזירות ומגלגל כל שערו בין א מזירות ומציא קרבנותיו אמר כל ימי חייו מיר^א לעולם [הרי זה] מיר לעולם כאצטלוס ולא לגלגל לגמרי אלא להקל למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה ומציא ג' בהמות אמר מאה שנה או אלף שנה הרי זה מזירות ארוך עד יום מותו ואינו לא מגלגל ולא מיקל ולא מציא קרבנ כל ימיו: **ג| הָרְאִיכָּ** ב'. ואינו יומי מובדל זו מזו וי"ל דמזירות קביל עליה שאין אוונות מובדלות זו מזו ופריך גבי כו'^א יום אחד מדקרי ליה יום אחד משמע להבדילו מיום^א קאתי א"כ מהלכין^א הימים ומובדלים גם הם ומשני הכי קאמר יממא ויליליא חד יומא פ"י הערב שלפני היום לענין^א שבת ויו"ט ולא לפוקי מיומא דבתריה קאתי אלא כל הימים נוגעים זה בזה: **שְׁאִנִּי** התם דקתני הריני מיר אחת. דמסתמא ליה דקאי ארישא דקתני הריני מיר אחת גדולה או אם אמר הריני מיר אחת מכאן ועד סוף העולם כיון^א דאמר הריני מיר ואחת^א ד| אריכא ליה ואמרין דאריכא ליה מילתא כמכאן ועד סוף העולם ואמוראי קמאי לא משמע להו דקאי מכאן ועד סוף העולם אלאה: **הָרְיִנִּי** מיר ויום אחד. וסמך מיר דביצורו אכל היום ואכל השעה הוי כאלו אמר הריני מיר ומיר יום אחד או מיר^א שעה ^אאו מיר ומחאה שלא היה יכול לקרב

תיבת מיר יותר אכל מחאה שלא היה יכול לומר הריני מיר ומחאה דלא משמע מידי על מה מחאה על כן אמר מיר אחת ומחאה וחשוב כאלו פירש ומיר^א ומחאה פירוש חצי מזירות ואם אמר בפירוש הריני מיר יום אחד ואפילו שעה אחת הוי מיר שלשים יום שאין מזירות ליום אחד וכל שכן לשעה הלכך הוי מיר שמים: **הָרְיִנִּי** מיר ויום א' הבא הוא דאין מזירות א"י אם א'. פ"י דחשבינן ליה כאלו אמר הריני מיר ומיר יום א' ואילו אמר הריני מיר ומיר יום אחד ואין מזירות ליום^א אלא לי' יום להכי מני תרתי מזירות אבל אמר הריני מיר ושעה אחת כאלו אמר מיר^א שעה אחת למנין^א לי' ואחד דס"ד דדי לנו מאותה שעה לעשות יום ומנרפינן צהדי לי' יום ויהיה ל"א יום קמ"ל כיון דיש להוסיף על דבורו נוסף מזירות שלם: **וְאִי תְנָא שְׁעָה אחת משום דלא נחית אֲדוּקָא**. פ"י דבד^א שאינו יכול להיות שאין נודרין שעות וכיון שיש להוסיף על דבורו נוסף מזירות שלם אבל

אחת ומחאה נחית לדוקא שיכול להיות מיר אימא לא לימני תרתי אלא מ"ה^א הוי קמ"ל דבכולהו מיר שמים: **הָרְיִנִּי** מיר שלשים [יום] ושעה אחת. ומעמה לא קיימא דבור דמיר אשעה והוי מזירות ל"א יום שאין הנזירות לשעות ומאזותה שעה נעשה יום והוי כאלו אמר הריני מיר שלשים ואחד יום דודאי חייל עליה ל"א יום דיום אחד מטערף שפיר צהדי שלשים יום לנמיה מיר כל ל"א יום והוא הדין אם אמר הריני מיר שלשים (יום) ויום אחד דלא הוה מיר אלא ל"א יום כיון שהפסיק בתיבת לי' דארישא קאי אלא דנקט אחד מן הדינין וממאי דסליק חילק דהיינו דקאמר לעיל הריני מיר ושעה אחת והוא הדין שיש לחלק ארישא דמתניתין דקאמר הריני מיר ויום אחד: **לָא שְׁנו אִיא דאמר ל"א יום**. פ"י [ואן] לא הוי מיר אלא ל"א יום אבל אמר שלשים יום ויום אחד מיר שמים לפי שייתר בלשונו ד' פעמים יום וכדמפרש ואזיל דקבר לה כר"ע וק"ק דבמתניתין לא קתני האי לישנא ל"א יום אלא לי' ושעה אחת וי"ל דבמתניתין פירש לישנא דסליק היינו הריני מיר [ושעה] אחת (יום) והוא הדין דברישא נמי כי אמר הריני מיר יום אחד דהוי מיר שמים [אי אמר] הריני מיר [לי'] ויום אחד דהפסיק בתיבת שלשים צינתיים דלא הוי מיר אלא שלשים ואחד יום והאח קאמר רב לא שנו^א שאינו מפרש להדיא ודיקן ליה מדיוקא: **לָא את הבור ב'**. שאינו בכלל בית וצריך מוכר זה ליקח לו דרך לבור מן הלוקח שמכר לו בעין יפה ולא שייר לעצמו: **אִין צריך לִיקַח אִו דרך**. דבעין רעה מוכר ושייר לעצמו דרך: **חוּץ מאלו וכו'**. שייתר בלשונו שנלאו הכי לא מכר את הבור אלא לשייר לעצמו דרך קמיתיו: ^א**הָרְיִנִּי** מיר **כשער ראשי וכעפר**

הארין ובחור' הים הרי זה מיר **לְעוֹלָם ומגלגל אחת לְשָׁלְשִׁים יום**. פירוש מזירות הרבה קיבל עליו כעפר הארץ וכחול הים ומגלגל ביום^א שלשים ומציא קרבנותיו: **אִין זה מגלגל אחת לְשָׁלְשִׁים יום**. פירוש רבי סבירא ליה דמזירות מרובה^א קביל עליו עד יום מותו עד שיאמר בפירוש מזירות כדמסיק ואי זהו מגלגל אחת לשלשים יום האומר הרי עלי מזירות כשער ראשי וכעפר הארץ וכחול הים:

הריני דומיא דלי' יום ושעה אבל אמר לי' יום ויום א' מייתור לשונו דאמר יום יתירא קאמר רב הכי: לא את הבור ולא את הדות אם מכר לו בית סתם לא מכר את אלו. בור בחפירה ודות בבנין ^א(ושניהם לבינו שמים ושויין. וצריך ליקח לו דרך המוכר בעין יפה מוכר ולא שיר לו דרך ורבנן כברי מוכר בעין רעה מוכר: בזמן שא"ל חוץ מאלו א"ע ליקח לו דרך דכין דלא הוה צריך לשייר אלו ושייר לישנא יתירא לשייר לו דרך קא אתי וה"ה דרבנן סברי דלישנא יתירא לשייויר קאתי אלא דליכא מידי לשייויר ונקט ר"ע דאיהו כפי' קאמר דלטפוטי קאתי ואע"ג דרב פסיק התם הלכה כחכמים דמוכר בעין רעה מוכר מ"מ בלישנא יתירא לא פליגי כדפרשיית

^[א] אולי צ"ל שניהם לאו בניי שמים עשוין

כל כנויי מזירות פרק ראשון מזיר

ואי סנא שעה אחת. התם הוא נמי הואיל דלא נחית למזירות דוקא למהוי שלשים יום ושעה אחת לפי שאין אונודרין לשעות להכי הוא דאמר דמחייב בשתי צומירות: אבל היכא דאמר מזירות אחת ומחאה דמזירות נחת לדוקא אימא דלא לימני תרתי אלא מ"ה ימים בלבד: **קמ"ל**.

דבכולהו חייב תרתי ^א(ו היכא דאמר ברישא הריני מיר סתמא חיילא עליה מזירות ^א וכי דבר ואמר או יום אחד או שעה אחת או מזירות ומחאה כיון דקיצל מקצתה ד| כמי שקיבל את כולה דמי וחייב צ' ^אמזירות: **בתנאי האומר הריני מיר שלשים יום** ^א ושעה אחת. נעשה כאומר ל"א יום ואינו חייב אלא ל"א יום בלבד: **גמ' אמר רב** ^אהאי דרייק"ן ממתני' דכי אמר שלשים יום ושעה נעשה כמי שאמר ל"א ואינו חייב במזירות אלא ל"א בלבד: **לא שנו אלא דאמר ל"א יום אבל אמר הריני מיר שלשים יום ויום אחד**. כיון דאמר לישנא יתירא הוי מיר שמים דרב סבר לה כר"ע דדריש לישנא יתירא דתנן המוכר ^אבית לחצרו והיה לו שם צור ודות לא מכר את הבור ואת הדות אע"פ שכתב לו עומקא ורומא: **וצריך דאמר רבי עקיבא** דדריש **לשנא יתירא** ^אדתנן לא את הבור ולא את הדות אע"פ שכתב לו עומקא ורומא: **וצריך ליקח לו דרך דברי ר"ע** וחכ"א א"צ ליקח לו דרך ומורה רבי עקיבא בזמן שאמר לו חוץ מאלו ישאינו צריך ליקח לו דרך: **מתני'**

שם צור ודות לא מכר את הבור ואת הדות אע"פ שכתב לו עומקא ורומא: **וצריך**. לו למוכר ליקח לו דרך לילך לבור ודות שלו או יפרח צאור דצרי רבי עקיבא דקסבר ^א(בעין יפה הוא מוכר ולא שייר דרך לעצמו: **וחכמים אומרים אינו צריך ליקח לו דרך**. דלמרנין כשם ששייר את הבור ואת הדות לעצמו כך שייר לו דרך: **בזמן שאמר לו**. מוכר בפירוש חוץ מאלו צור ודות כיון דאמר לישנא יתירא דהא אפילו לא אמר חוץ לא הוו מכורין להכי אמר חוץ לשייר לו את הדרך: **מתני'**

לא שנו ואפילו אלף שנה ומסתמא לא יחיה כל כך וה"ל כל ימי חייו [ואפ"ה]^א חלוק צדינו דאין זה מיר לעולם מירא ארוך עד יום מותו וא"ת ב| כיון| ד[מחלקן] מתניתא [בין דלית ליה] קיצבתא לאלף שנים דאית להו קצבתא א"כ גם במתניתין יחיה מיר ארוך עד יום מותו כמו בצלף שנים וי"ל דשאני הכא דאמר הריני מיר אלף שנים ולא אמר מכאן משמע מזירות ארוך קביל עליה אבל במתניתין אמר מכאן ועד סוף העולם דמשמע טפי אריכא ליה מילתא כמכאן ועד סוף העולם [מלומר] דמזירות ארוך קביל עליה מדלא אמר הריני מיר עד סוף העולם ולא מיימתי מהך ברייתא אלא דאריכא חילוק בין מילתא דאית ליה קיצבתא [למילתא דלית ליה קיצבתא] דשלשה^א עניני מיר [יש] אמר כשיער כעפר כחול מיר לעולם מזירות אחר מזירות ומגלגל כל שערו בין א מזירות ומציא קרבנותיו אמר כל ימי חייו מיר^א לעולם [הרי זה] מיר לעולם כאצטלוס ולא לגלגל לגמרי אלא להקל למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה ומציא ג' בהמות אמר מאה שנה או אלף שנה הרי זה מזירות ארוך עד יום מותו ואינו לא מגלגל ולא מיקל ולא מציא קרבנ כל ימיו: **ג| הָרְאִיכָּ** ב'. ואינו יומי מובדל זו מזו וי"ל דמזירות קביל עליה שאין אוונות מובדלות זו מזו ופריך גבי כו'^א יום אחד מדקרי ליה יום אחד משמע להבדילו מיום^א קאתי א"כ מהלכין^א הימים ומובדלים גם הם ומשני הכי קאמר יממא ויליליא חד יומא פ"י הערב שלפני היום לענין^א שבת ויו"ט ולא לפוקי מיומא דבתריה קאתי אלא כל הימים נוגעים זה בזה: **שְׁאִנִּי** התם דקתני הריני מיר אחת. דמסתמא ליה דקאי ארישא דקתני הריני מיר אחת גדולה או אם אמר הריני מיר אחת מכאן ועד סוף העולם כיון^א דאמר הריני מיר ואחת^א ד| אריכא ליה ואמרין דאריכא ליה מילתא כמכאן ועד סוף העולם ואמוראי קמאי לא משמע להו דקאי מכאן ועד סוף העולם אלאה: **הָרְיִנִּי** מיר ויום אחד. וסמך מיר דביצורו אכל היום ואכל השעה הוי כאלו אמר הריני מיר ומיר יום אחד או מיר^א שעה ^אאו מיר ומחאה שלא היה יכול לקרב

תיבת מיר יותר אכל מחאה שלא היה יכול לומר הריני מיר ומחאה דלא משמע מידי על מה מחאה על כן אמר מיר אחת ומחאה וחשוב כאלו פירש ומיר^א ומחאה פירוש חצי מזירות ואם אמר בפירוש הריני מיר יום אחד ואפילו שעה אחת הוי מיר שלשים יום שאין מזירות ליום אחד וכל שכן לשעה הלכך הוי מיר שמים: **הָרְיִנִּי** מיר ויום א' הבא הוא דאין מזירות א"י אם א'. פ"י דחשבינן ליה כאלו אמר הריני מיר ומיר יום א' ואילו אמר הריני מיר ומיר יום אחד ואין מזירות ליום^א אלא לי' יום להכי מני תרתי מזירות אבל אמר הריני מיר ושעה אחת כאלו אמר מיר^א שעה אחת למנין^א לי' ואחד דס"ד דדי לנו מאותה שעה לעשות יום ומנרפינן צהדי לי' יום ויהיה ל"א יום קמ"ל כיון דיש להוסיף על דבורו נוסף מזירות שלם: **וְאִי תְנָא שְׁעָה אחת משום דלא נחית אֲדוּקָא**. פ"י דבד^א שאינו יכול להיות שאין נודרין שעות וכיון שיש להוסיף על דבורו נוסף מזירות שלם אבל אחת ומחאה נחית לדוקא שיכול להיות מיר אימא לא לימני תרתי אלא מ"ה^א הוי קמ"ל דבכולהו מיר שמים: **הָרְיִנִּי** מיר שלשים [יום] ושעה אחת. ומעמה לא קיימא דבור דמיר אשעה והוי מזירות ל"א יום שאין הנזירות לשעות ומאזותה שעה נעשה יום והוי כאלו אמר הריני מיר שלשים ואחד יום דודאי חייל עליה ל"א יום דיום אחד מטערף שפיר צהדי שלשים יום לנמיה מיר כל ל"א יום והוא הדין אם אמר הריני מיר שלשים (יום) ויום אחד דלא הוה מיר אלא ל"א יום כיון שהפסיק בתיבת לי' דארישא קאי אלא דנקט אחד מן הדינין וממאי דסליק חילק דהיינו דקאמר לעיל הריני מיר ושעה אחת והוא הדין שיש לחלק ארישא דמתניתין דקאמר הריני מיר ויום אחד: **לָא שְׁנו אִיא דאמר ל"א יום**. פ"י [ואן] לא הוי מיר אלא ל"א יום אבל אמר שלשים יום ויום אחד מיר שמים לפי שייתר בלשונו ד' פעמים יום וכדמפרש ואזיל דקבר לה כר"ע וק"ק דבמתניתין לא קתני האי לישנא ל"א יום אלא לי' ושעה אחת וי"ל דבמתניתין פירש לישנא דסליק היינו הריני מיר [ושעה] אחת (יום) והוא הדין דברישא נמי כי אמר הריני מיר יום אחד דהוי מיר שמים [אי אמר] הריני מיר [לי'] ויום אחד דהפסיק בתיבת שלשים צינתיים דלא הוי מיר אלא שלשים ואחד יום והאח קאמר רב לא שנו^א שאינו מפרש להדיא ודיקן ליה מדיוקא: **לָא את הבור ב'**. שאינו בכלל בית וצריך מוכר זה ליקח לו דרך לבור מן הלוקח שמכר לו בעין יפה ולא שייר לעצמו: **אִין צריך לִיקַח אִו דרך**. דבעין רעה מוכר ושייר לעצמו דרך: **חוּץ מאלו וכו'**. שייתר בלשונו שנלאו הכי לא מכר את הבור אלא לשייר לעצמו דרך קמיתיו: ^א**הָרְיִנִּי** מיר **כשער ראשי וכעפר**

הארין ובחור' הים הרי זה מיר **לְעוֹלָם ומגלגל אחת לְשָׁלְשִׁים יום**. פירוש מזירות הרבה קיבל עליו כעפר הארץ וכחול הים ומגלגל ביום^א שלשים ומציא קרבנותיו: **אִין זה מגלגל אחת לְשָׁלְשִׁים יום**. פירוש רבי סבירא ליה דמזירות מרובה^א קביל עליו עד יום מותו עד שיאמר בפירוש מזירות כדמסיק ואי זהו מגלגל אחת לשלשים יום האומר הרי עלי מזירות כשער ראשי וכעפר הארץ וכחול הים: **הריני** דומיא דלי' יום ושעה אבל אמר לי' יום ויום א' מייתור לשונו דאמר יום יתירא קאמר רב הכי: לא את הבור ולא את הדות אם מכר לו בית סתם לא מכר את אלו. בור בחפירה ודות בבנין ^א(ושניהם לבינו שמים ושויין. וצריך ליקח לו דרך המוכר בעין יפה מוכר ולא שיר לו דרך ורבנן כברי מוכר בעין רעה מוכר: בזמן שא"ל חוץ מאלו א"ע ליקח לו דרך דכין דלא הוה צריך לשייר אלו ושייר לישנא יתירא לשייר לו דרך קא אתי וה"ה דרבנן סברי דלישנא יתירא לשייויר קאתי אלא דליכא מידי לשייויר ונקט ר"ע דאיהו כפי' קאמר דלטפוטי קאתי ואע"ג דרב פסיק התם הלכה כחכמים דמוכר בעין רעה מוכר מ"מ בלישנא יתירא לא פליגי כדפרשיית

הריני דומיא דלי' יום ושעה אבל אמר לי' יום ויום א' מייתור לשונו דאמר יום יתירא קאמר רב הכי: לא את הבור ולא את הדות אם מכר לו בית סתם לא מכר את אלו. בור בחפירה ודות בבנין ^א(ושניהם לבינו שמים ושויין. וצריך ליקח לו דרך המוכר בעין יפה מוכר ולא שיר לו דרך ורבנן כברי מוכר בעין רעה מוכר: בזמן שא"ל חוץ מאלו א"ע ליקח לו דרך דכין דלא הוה צריך לשייר אלו ושייר לישנא יתירא לשייר לו דרך קא אתי וה"ה דרבנן סברי דלישנא יתירא לשייויר קאתי אלא דליכא מידי לשייויר ונקט ר"ע דאיהו כפי' קאמר דלטפוטי קאתי ואע"ג דרב פסיק התם הלכה כחכמים דמוכר בעין רעה מוכר מ"מ בלישנא יתירא לא פליגי כדפרשיית

הריני דומיא דלי' יום ושעה אבל אמר לי' יום ויום א' מייתור לשונו דאמר יום יתירא קאמר רב הכי: לא את הבור ולא את הדות אם מכר לו בית סתם לא מכר את אלו. בור בחפירה ודות בבנין ^א(ושניהם לבינו שמים ושויין. וצריך ליקח לו דרך המוכר בעין יפה מוכר ולא שיר לו דרך ורבנן כברי מוכר בעין רעה מוכר: בזמן שא"ל חוץ מאלו א"ע ליקח לו דרך דכין דלא הוה צריך לשייר אלו ושייר לישנא יתירא לשייר לו דרך קא אתי וה"ה דרבנן סברי דלישנא יתירא לשייויר קאתי אלא דליכא מידי לשייויר ונקט ר"ע דאיהו כפי' קאמר דלטפוטי קאתי ואע"ג דרב פסיק התם הלכה כחכמים דמוכר בעין רעה מוכר מ"מ בלישנא יתירא לא פליגי כדפרשיית

מסורת הש"ס

^א(פרסין יט. ד"ב סד. קלח:
^ב(יעב"ץ מ"ו, א) צ"ל כל,
^ד(צ"ל טריחא, ה) נ"א אבל,
^ו(שיך לךף ח,.

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים

בית המדרש הגדול,בבית המדרש הגדול,ירושלים